

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/133/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212205240
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2212205240.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a členov senátu: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: SERRAGHIS LOAN MANAGEMENT LTD, Afentrikas 4, Afentrika court, Office 2, Larnaca, Cyprus, reg.- č. HE 257931, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Gallo, s.r.o., so sídlom Martin, Jilemnického 30, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: U. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX, t. č. V., B. XX (C. F., s.r.o.), o zaplatenie 3.938,61 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/102/2012-155 zo dňa 21. októbra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu I. stupňa sa p o t v r d z u j e v časti zaplatenia.

Rozsudok súdu I. stupňa sa v časti náhrady trov konania r u š í a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie v tejto časti.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 3.423,05 eur s 9,5% úrokom z omeškania ročne od 17.09.2011 do zaplatenia, do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O trovách rozhodol, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 264,09 eur na trovách právneho zastúpenia a 174,64 eur na ďalších trovách, na adresu sídla právneho zástupcu žalobcu, do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Právny predchodca žalobcu (Debtinvest Limited, Tortola, Britské panenské ostrovy), sa žalobou zo dňa 03.04.2012 domáhal (po oprave a doplnení písomným podaním z 11.06.2012) rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovaná zaviazaná k zaplateniu istiny vo výške 3.938,61 eur s príslušenstvom (9,5% úrokom z omeškania zo sumy 3.423,05 eur od 17.09.2011 do zaplatenia a náhradou trov konania) s odôvodnením, že sa stal veriteľom pohľadávky zo zmluvy o úvere uzavretej žalovanou s právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava), dňa 17.08.2006, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej splátkový úver vo výške 46.000,- Sk (1.526,92 eur) pri ročnej percentuálnej miere nákladov 23,20 %. Žalovaná na úvere zaplatila celkom 94,97 eur, riadne úver nesplácala, preto žalobca úver zosplatnil. Žalobný nárok predstavuje sumu na istine 1.524,15 eur, na úrokoch 1.777,11 eur, na poplatkoch 121,79 eur a na úroku z omeškania 515,56 eur. Žalovaná dňa 17.08.2006 uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o splátkovom úvere pod č. 0630483393. V zmysle tejto zmluvy bol poskytnutý žalovanej úver vo výške 46.000,- Sk, ktorý sa pri úroku 18,40% ročne zaviazala splácať po dobu 59 mesiacov v mesačnej splátke 1.261,- Sk (41,86 eur), vrátane poplatku za správu úveru 60 Sk mesačne. Termín splatnosti mesačnej splátky bol určený k 20. dňu mesiaca, od septembra 2006 do júla 2011. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa stali Všeobecné obchodné podmienky (VOP). Ročná percentuálna miera nákladov bola vyčíslená na 23,20%. Listom zo dňa 16.09.2011 oznámil právny predchodca žalobcu (APS Slovakia, a. s., Bratislava) žalovanej zosplatnenie úveru v sume 4.509,65 eur. Podľa Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok z 10.11.2010 predstavovala postúpená pohľadávka voči

žalovanej sumu 3.938,61 eur. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom z 10.01.2011 na jej adresu trvalého pobytu ako vyplýva aj zo zmluvy. Prvostupňový súd zmluvu o úvere, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, vyhodnotil ako zmluvu o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Keďže však žalovaná uzavrela predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa vzťahuje zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle ustanovenia § 4 tohto zákona bolo potrebné preskúmať, či v listinách, tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti. Zmluvný vzťah zo zmluvy uzavretej medzi účastníkmi je vzťahom spotrebiteľským a v zmysle prechodného zákonného ustanovenia sa v súčasnosti na daný právny vzťah vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. OZ o spotrebiteľských zmluvách. Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len sčasti. Aktívna legitímácia žalobcu bola súdu preukázaná predložením platnej zmluvy o postúpení pohľadávok, v rámci ktorých bola postúpená aj pohľadávka voči žalovanej a oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Žalovanej bol preukázateľne poskytnutý zo strany právneho predchodcu žalobcu úver, ktorý nesplácala riadne a včas. Následkom toho, že svoje zmluvné povinnosti žalovaná porušila, došlo k splatnosti celého zvyšku úveru, ktorý si žalobca uplatnil. Žalovaná tvrdenia žalobcu v žalobe po skutkovej (vecnej), ani po právnej stránke nenamietala. Súd priznal žalobcovi na uplatnenom nároku sumu na istine v sume 1.524,15 eur, tiež súd vyhovel nároku žalobcu na úroku vyčíslenom sumou 1.777,11 eur a na poplatkoch za správu úveru (121,79 eur), riadne dohodnuté v zmluve. K priznaným sumám súd však priznal nárok na úrok z omeškania uplatnený v zákonom prípustnej výške, keďže k omeškaniu dlžníka - žalovanej tu preukázateľne došlo, a ktorý si žalobca uplatnil v zákonom prípustnej sadzbe 9,5% ročne. Čo sa však týka úroku z omeškania vyčísleného sumou 515,56 eur, tento nárok žalobca nijakým spôsobom nešpecifikoval obdobím a sadzbou, z ktorej pri vyčíslení vychádzal, nepreukázal, či použil sadzbu podľa zákonnej úpravy (§ 79 ods. 2, § 120 ods. 1 O. s. p.) a preto súd v časti tohto nároku žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a žalobcovi ako úspešnému účastníkovi konania priznal náhradu trov voči žalovanej v rozsahu 74% (podľa pomeru úspechu žalobcu a žalovanej 87%:13%), a to zo súdneho poplatku zaplateného vo výške 236 eur a z trov právneho zastúpenia v zmysle špecifikácie vyhotovenej advokátom vo výške tarifnej odmeny za 2 úkony právnej služby (1. prevzatie veci a príprava zastúpenia, 2. podanie žaloby) - po 141,07 eur, paušálne výdavky 2x 7,63 eur a DP.

Odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/102/2012 - 155, doručeného žalovanej 27.11.2013, podala žalovaná, v časti zaplata 3.423,05 eur s 9,5% úrokom z omeškania od 17.09.2011 do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a trovy konania vo výške 264,09 eur a 174,64 eur. Ocitol sa na pokraji finančného kolapsu, ktorý trvá deviaty rok. Jej príjem bol v tomto období v priemere 25.000,- Sk. Po krátkej známosti sa vydala. Z vlastných prostriedkov odkúpila služobný byt, vtedy manžela, do osobného vlastníctva. Zobrala úvery na okná, strechu 2 x a iné. Po čase zistila, že peniaze boli použité na živobytie priateľky bývalého manžela a jej dospelých synov. Rozviedla sa a bývalý manžel sa odťahoval k priateľke, dom chcela predať a vyplatiť rovnakým dielom vlastníkov. Chcela, aby každý vyplatil svoje úvery. Jej úvery spolu činili sumu 560.000,- Sk. Našla spoločnosť, ktorá jej mala refinancovať všetky úvery a platila len jeden v sume 5.000,- Sk mesačne. Všetky podklady dala overiť notárovi a zaplatila sumu finančnej skupine 4.500,- Sk za vybavenie. V septembri si pýtala potvrdenia, ale zistila, že to bol podvod. Prišla exekúcia bez toho, aby o tom vedela, zablokovali jej účty a od tej doby, skoro 9 rokov, jej odchádza 85% mzdy exekútorom. Odsťahovala sa do V. na záhradnú chatu priateľov, našla si druhú prácu. Po troch rokoch zistila, že na sumu 15.000,- Sk jej dal exekútor JUDr. Krutý exekúciu 120.000,- Sk, zároveň to strhli zo stavebného sporenia aj zo mzdy. Po 6 rokoch neustálej práce ťažko ochorela a druhú prácu už nevykonáva. Síce zarába v priemere 700 - 800 eur, ale v hotovosti 9 rokov dostáva priemerne 150 - 200 eur, ostatné jej odchádza na neustále sa zvyšujúce a navrhujúce úžery exekútorom. Za posledných 9 rokov zaplatila 1.700.000 v Sk, cca 40.000 eur. Z mesačného príjmu v priemere 200 eur zasiela 70 eur na základe rozhodnutia súdu Cetelem (priložila kópiu), ako ďalšiu pohľadávku podľa dohody na kartu Z. V. zasiela 20 eur (suma dohromady 767,20 eur). Ostáva jej splatiť 390,07 eur Intrum Justitia. Prosí súd, aby prihliadol na možnosť určiť zatiaľ splátkový kalendár v uvedenej veci, ktorú bude hradiť zo zostatku mzdy. Dňa 06.11.2014, doručenému súdu I. stupňa dňa 07.11.2014, zaslala žalovaná doplnenie a opravu podania z 09.12.2013 vo veci odvolania sa proti rozsudku s tým, že rozhodnutie súdu považuje za nesprávne z dôvodu, nakoľko žalobca predložil doklady, v ktorých sa neuvádza, že Slovenská sporiteľňa jej poskytla úver vo výške 46.000 Sk dňa 17.08.2006. Tento splácala a zaplatila z neho 16.997,- Sk, pokiaľ jej na 90% mzdy neprišla exekúcia. Po tejto exekúcii na mzdu (jej mesačná mzda vtedy činila 20.000,- Sk rok 2006) jej prišla výzva na

okamžité uhradenie zostatku sumy úveru Slovenskej sporiteľne 29.003 Sk, t.j. 962,72 eur od Intrum Justitia. Na základe tohto listu požiadala písomne dňa 30.10.2008 mzdovú účtáreň zamestnávateľa, aby začal zasielať možné splátky mimo nariadenej prvotnej exekúcie zo mzdy Intrum. Tam odišli následne 4 splátky po 13,28 eur, posledná 01.01.2009, kedy na jej mzdu bola doručená ďalšia exekúcia vydaná súdnou komorou exekútorov. Oprávnený žiada od nej 46.000,- Sk a nemorálne navýšenie úveru na 3.938,61 eur. Čistá mzda od začatia exekúcií, t.j. 9 rok činí v priemere 120 - 240 eur, z ktorej platí inkaso 44 eur, ďalších 36 eur potrebuje nutne každý mesiac na lieky. Na živobytie jej ostáva v priemere 150 eur. Žiada, aby na sumu, ktorá sa určí ako konečná bez navýšovania úrokov a poplatkov, vzhľadom na ťažký zdravotný stav, stanovil v rozhodnutí splátkový harmonogram v nožnej sume - momentálne približne cca 2 roky v maximálnej zostatkovej sume 50 eur, aby jej ostalo na živobytie a zdravotné náklady aspoň 80 eur.

Vyjadrenie k odvolaniu podal žalobca. Navrhol vecne správny rozsudok súdu I. stupňa potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania (za 1 úkon 131,1 eur plus 8,04 eur ako režijný paušál plus 20% DPH, 27,83 eur, spolu 166,99 eur). Žalobca má za to, že súd úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel s správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), potom čo zistil, že je odvolanie podané včas a oprávnenou osobou (§ 201 a 204 O.s.p.), prejednal vec podľa § 212 ods. 1 obsahom a dôvodmi podaného odvolania postupom na nariadenom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok súdu I. stupňa je vecne správny.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Podľa ods. 5 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa ods. 5 veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ako to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného postupu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 879j OZ ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 vyhl. č. 87/1995 Z. z. (účinné do 31.12.2008) výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Podľa ods. 2 zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne aj v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Zmluvný vzťah zo zmluvy uzavretej medzi účastníkmi je vzťahom spotrebiteľským a v zmysle prechodného zákonného ustanovenia sa v súčasnosti na daný právny vzťah vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. OZ o spotrebiteľských zmluvách. Žalovaná dňa 17.08.2006 uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o splátkovom úvere pod č. 0630483393. V zmysle tejto zmluvy bol poskytnutý žalovanej úver vo výške 46.000,- Sk, ktorý sa pri úroku 1 8,40% ročne zaviazala splácať po dobu 59 mesiacov v mesačnej splátke 1.261,- Sk (41,86 eur), vrátane poplatku za správu úveru 60,- Sk mesačne. Termín splatnosti mesačnej splátky bol určený k 20. dňu mesiaca, od septembra 2006 do júla 2011. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa stali Všeobecné obchodné podmienky (VOP). Ročná percentuálna miera nákladov bola vyčíslená na 23,20%. Žalovaná úver nesplácala riadne a včas, svoje zmluvné povinnosti žalovaná porušila, došlo k splatnosti celého zvyšku úveru, ktorý si žalobca uplatnil listom zo dňa 16.09.2011 ako oznámil právny predchodca žalobcu (APS Slovakia, a. s., Bratislava) žalovanej zosplatenie úveru v sume 4.509,65 eur. Keďže žalovaná tvrdenia žalobcu po skutkovej a po právnej stránke nenamietala súd priznal žalobcovi na uplatnenom nároku sumu na istine v sume 1.524,15 eur, tiež súd vyhovel nároku žalobcu sumou 1.777,11 eur a na poplatkoch za správu úveru (121,79 eur), riadne dohodnuté v zmluve. Priznal K priznaným sumám súd však priznal úrok z omeškania v zákonom prípustnej sadzbe 9,5% ročne. Uplatnený úrok z omeškania vyčíslený sumou 515,56 eur žalobca nešpecifikoval obdobím a sadzbou a nepreukázal, či použil sadzbu podľa zákonnej úpravy (§ 79 ods. 2, § 120 ods. 1 O.s.p.) a preto súd správne v časti tohto nároku žalobu zamietol. Odvolanie a jeho doplnenie bolo doručené žalobcovi, so žiadosťou žalovanej o povolenie splátok. Žalobca sa nevyjadril a súd v zmysle ust. § 160 ods. 1 O.s.p. nepovolil zrážky, neboli predložené dôkazy o príjme žalovanej a v prípade nezaplatenia pohľadávky v lehote určenej v prípade nožnej exekúcie z príjmu žalovanej sa mesačne v exekučnom konaní zrážky určia.

K správnosti týchto dôvodov zamietnutia návrhu nároku na zmluvnú pokutu odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že táto zmluvná podmienka je „dojednaná“ v obchodných podmienkach a nespĺňa zákonom stanovenú podmienku písomnej formy obojstranného súhlasu zmluvných strán, nakoľko tu absentuje vážny prejav vôle odporcu a z tohto dôvodu v časti nároku na zmluvnú pokutu je žaloba zamietnutá správne. Na zdôraznenie správnosti dôvodov súdu prvého stupňa v tejto časti odvolací súd dodáva: Dohoda o zmluvnej pokute sa pokladá za rozhodujúcu doložku úverovej zmluvy, a preto nemôže byť súčasťou VOP, len súčasťou zmluvy (nález ÚS ČR : I. ÚS 3512/11).

Odvolací súd preto vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať kritériá uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p.. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti, a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP), porovnaj napr. rozsudok Garcia Ruiz vz. Španielsko z 21.01.1999, tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a obsahovať dostatočné dôvody, na ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Geo Riadis vz. Grécko z 23.05.1997, Higgins vz. Francúzsko z 19.02.1998). Aj Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na takéto odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne, skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, tzn. s uplatňovaním nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu, a že takéto odôvodnenie musí obsahovať aj rozsudok odvolacieho súdu (porovnaj uznesenie z 03.07.2003, sp. zn. IV.ÚS 115/2003). Ústavný súd vo svojom uznesení z 23.06.2004, sp. zn. III. ÚS 209/2004 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. VI. ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka na

také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, tzn. s uplatnením nárokov a obranou, proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky nastolené otázky účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný vec, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

Súd prvého stupňa v danom prípade v odôvodnení napadnutého rozhodnutia tieto kritériá v časti náhrady trov konania nedodržal a jeho rozhodnutie v tejto časti je nepreskúmateľné. Súd vôbec neuviedol aké trovy si žalobca uplatnil, za aké úkony, neuviedol ako vyrátal pomer úspechu, keď rozhodoval podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Z jeho odôvodnenia nie je zrejmé prečo, keď rozhoduje podľa pomeru úspechu priznáva časti uplatnených trov- ako udáva za v rozsahu 74% (podľa pomeru úspechu žalobcu a žalovanej 87%:13%), a to zo súdneho poplatku zaplateného vo výške 236 eur a z trov právneho zastúpenia v zmysle špecifikácie vyhotovenej advokátom vo výške tarifnej odmeny za 2 úkony právnej služby (1. prevzatie veci a príprava zastúpenia, 2. podanie žaloby) - po 141,07 eur, paušálne výdavky 2 x 7,63 eur a DP. Nie je preskúmateľné ako bol pomer vyrátaný a ani nie je následne zrejmé z akých uplatnených trov vyrátaný pomer v určenom rozsahu.

Preto v tejto časti pre nepreskúmateľnosť, pretože sa tak účastníkom odňala možnosť konať pred súdom, muselo byť rozhodnutie súdu I. stupňa zrušené podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a vec vrátená na ďalšie konanie.

Úlohou súdu I. stupňa je preto znovu o trovách rozhodnúť. Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej. Nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 2 O.s.p.). Rozhodnutie treba odôvodniť v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p, aby bolo presvedčivé a preskúmateľné.

Prvostupňový súd zároveň rozhodne o trovách odvolacieho konania v zmysle ust. § 224 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.